

R

O

G

E

N

K

A

TJ TESLA BRNO

ORIENTAČNÍ

BĚH

1969

O B S A H

- Náš oddíl v uplynulém roce očima vedoucího
trenéra
závodnice
- Š v ý c a r s k o 1 9 6 9
- A N K E T K A
- P o u č e n í i p r o n á s
- P ř e h l e d n a š i c h v ý k o n ů
v u p l y n u l é m r o c e
- V Ý H L E D Y
M á m e v ů b e c n ě j a k é n a d ě j e ?
- V ý k o n n o s t n í t ř í c y p l a t n é k 1 . 1 . 1 9 7 0
- N A Š E P L Á N Y
- O d d í l • v ý A D R E S Á Ř

N Á Š O D D Í L V R O C E 1 9 6 9 O Č I M A

- V E D O U C Í H O
- T R E N É R Ā
- Z Á V O D N I C E

Jaroslav Barovjan, vedoucí oddílu:

Rozvedl bych to v několika bodech, protože jsem toho názoru, že jednoznačná odpověď nemůže být výstižná.

Výkonnost (dosažené výsledky).

Vysoce hodnotím výkony všech závodníků, kteří jistě udělali všechno co bylo v jejich silách. V porovnání s obobními plány před zahájením sezony téměř všichni dosáhli a překročili sobě stanovené limity. Jinak tato otázka je jistě tématem rozboru trenéra.

Oddíl (jako kolektiv). V uplynulém roce prodělal oddíl, dá se říci, několik krizových období. Nedá se přesně datovat počátek těchto nesrovnalostí, ale každému je jasné, v jakém stavu byl oddíl v předminulém roce před výroční schůzí. V období, kdy jsem byl zvolen do funkce, mnoho lidí žilo v pocitu blaženého optimismu, že se všechno změní. Kdo ale pro to něco udělal? Jak nakonec bylo i mně s amotnému, když většina diskuzí končila jejich zahájením? Kdo a kolik lidí opravdu co si myslí v pravý čas? Jsem toho názoru, aby si nejprve udělal každý pořádek sám u sebe. Aby každý věděl čeho chce dosáhnout a jakým způsobem, co si přeje a co ne. Po tomto osobním vnitřním vyjasnění dojde snáze ke sjednocení stanoviska na činnost v různých směrech. Jsem zastánce respektování osobní specifčnosti každého jednotlivce, ale jen v tom případě, že je ochoten respektovat zájmy kolektivu.

Jak v roce 1970? Víme všichni dobře, že zajištění existence oddílu není jen otázkou pro rok 1970. Je zcela zákonité, že z oddílu někteří odcházejí a že noví členové přicházejí. Když se ale zamyslíme nad tím, proč někteří odešli a jaký přínos a za jak dlouho budou mít noví členové, vidíme velký dluh. Jaké asi musí být problémy v oddílech s 50 a více členy? Jak tedy dál? Jsem přesvědčen, že při rychlém vývoji našeho sportu, bychom si neměli vytvářet ještě problémy nové, osobní, ve vzájemných vztazích mezi sebou. Od dobré myšlenky by nemělo být daleko k činům.

Ing. Alois Petr, oddílový trenér:

Podívám-li na uplynulý rok, mohl bych mít mnoho důvodů ke spokojenosti. Evženovo 3. místo v celostátním žebříčku st. dřostu, Helenino 6. a Maruščino 10. místo ve star-

ších dorostenkách patří nesporně k úspěchům minulého roku. K tomu se pak připojuje i 5 I. výkonnostních tříd (Krkavcová, Stajinohová, Barovjan, Cigoš, Peřr), stejně jako 3. a 4. místo našich dvou zástupců na Mistrovství ČSSR 1969. V každém případě je to více, než-li jsem před zahájením sezony čekal. Ovšem s jídlem roste chuť a člověk si říká, proč by ta Helena musela být jenom šestá a ne třeba třetí? Neboli, dívám se nejen na to co se dosáhlo, ale spíš na to, co by se mohlo dosáhnout. A zde, myslím, máme mnoho rezerv. Za hlavní rezervu u celého oddílu bez výjimky pokládám fyzickou zdatnost. Myslím si, že mapařsky, díky soustavným treninkům s mapou, na tom nejsme tak špatně. Fyzicky je to ale bída. Bude to asi chtít začít běhat letos o něco dříve, než bylo dosud v kraji zvykem, ale také častěji.

Budou proto důležité celoroční kolektivní běžecké treninky, kde se přece jenom každý jednotlivec přinutí k většímu výkonu, než-li když běží v lese sám. V orientaci pak pokládám za hlavní zaměřit se na orientační paměť, která ve spojení s výbornou kondicí musí přinést konečný úspěch. Je to totiž takový začarovaný kruh: Čím menší je fyzická zdatnost, tím spíš je závodník unaven nejen tělesně, ale i duševně, tím mu to také méně myslí, čímž dělá stále více chyb v orientaci, které ho stojí další zbytečně naběhané metry (a někdy bohužel, i kilometry), čímž se zase stupňuje jeho únava .... atd, pořád dokola, až na to, že se z běhu postupně stává chůze a výsledek pak všichni z vlastní praxe známe až příliš důvěrně.

Myslím si také, že v uplynulém roce jsme někdy až moc závodili i na nekvalitních mapách. Bude asi lepší některé málo významné závody vynechat, udělat si raději kvalitní trenink a něco si zahrát. Větší využívání doplňkových sportů pokládám za jednu z cest, jak zvýšit nebo si udržet kondici bez většího duševního zatížení. V loni to byl jen volejbal, měl by to však být i běh nalyžích (jako součást zimní přípravy), plavání, lehká atletika, nohejbal, stolní tenis, kopaná, košíková, hokej i turistika. Tyto doplňkové sporty působí příznivě jednak na nervový systém závodníka, jednak umožňují pestřejší a bohatější činnost celého kolektivu. A té je skutečně zapotřebí.

Helena Krkavcová, závodnice I. VT:

V uplynulém roce se náš oddíl, bohužel, zúžil na minimum počtu členů- Proto nás i na závody jezdilo málo. Myslím si, že je to dost škoda, protože výsledky byly cekekm dobré a kdyby nás bylo víc, bylo by to i zajímavější. Malý počet členů zavinil i to, že z naší letní akce mnoho nezbylo. Je to škoda, neboť předloni ve Smrčné to bylo docela dobré.

Na podzim tu byly první pokusy o rozšíření oddílu. Stáral se o to hlavně Jaros a myslím, že udělal co mohl. Těm novým bych přála, aby se jim orientační běh líbil

a aby u nás zůstali. Mohutný oddíl jako třeba Lokomotiva z nás asi nikdy nebude, ale více jak 10 by nás být přece jen mohlo.

S C H W E I Z
=====

Podářilo se mi dostat se v létě s výpravou reprezentačního družstva ČSSR do Švýcarska. Domnívám se proto, že nepohrdnete několika malými postřehy.

Tak předně: je to země velice krásná a bohatá. Ale hlavně čistá, klidná a ještě jenou čistá. Švýcarsko je stát neutrální, přesto však má celkem velkou a moderní armádu. Branná povinnost je dvakrát po 17 týdnech, z toho je vždy 20 dní dovolení. Při odchodu do civilu si ponechávají zbraně u sebe (snad kromě letadel a tanků) a často ňam lze o nedělích vidět stádo záložáků v civilu, jak si hrají na vojáky. Oni to berou tak samozřejmě. A moc si potrpí na to, že jsou Švýcaři.

V době našo zájezdu probíhaly právě oslavy 750 let Švýcarska, a při té příležitosti se tam objevily spousty fangličeka praporků. Ale zdůrazňují - spousty. Přitom si ani v hlavním městě tak "chudý" stát nemohl dovolit vyhazovat peníze na vojenskou přehlídku.

Chovají k nám velké sympatie, většina aut jezdí s čs. vlaječkami, které se předloni dost draho prodávaly a výtěžek šel na podporu českých emigrantů.

Jí se tam strašně moc a strašně dobře. A v obchodech kolem čleověka lítají, až je to Čechovi nepřijemné. Inu nezvyk! Všude pohyblivé schody. A lanovky! Je jich moc, jsou strašně drahé a jezdí v nich moc cizinců.

Alpy jsou tedy kapitola úplně zvláštní. Psát, že jsou krásné, je hrubé nedocení. Proto neexistuje slovo. A je škoda papíru, abych se marně snažil to vylíčit. Přitom všem v těch horách žijí lidé, jezdí vlaky a vedou silnice. Jsou to úchvatné technické zázraky. Nová dálnice přes Alpy je v délce několika desítek kilometrů pouze kombinací mostů a tunelů. Nic jiného. Nebo: jedna a táž železniční trať vede 4x týmž místem, pokaždé o patro výš a vždy v tunelu. Všechno své bohatství si taky střeží. Nejdůležitější horské průsmyky jsou doslova naježeny těžkou artilerií ve skálách zakopanou.

A k závodům samotným. Švýcarům jde o náročnost a proto dělají závody v horách. Ale ne jako u nás, pořád nahoru a dolů. Oni napřed přesně dokreslí mapu a pak postaví orientačně náročný závod tak, že jde vrstevnicí nebo šikmo dolů. Vše v horském pralese. Jeden závod jsme dokonce běželi v horském terénu nad horní hranicí lesa (výšky až přes 1.800 m).

Zúčastnili jsme se 5 denních závodů (bere se součet časů), 3 etapy v horách, čtvrtá v terénu jako u nás, poslední ve švédském terénu, ale s mnoha cestami. závody byly krátké, vítězné časy od 42 do 61 min pro juniory.

Náročné bylo to, že na starty horských etap se chodilo i přes hodinu, jednou i 110 minut pořád do kopce.

Kdo má představu o tom, co je to 500 výškových metrů, tak jistě pochopí, že jsme byli na startu rozdráždění k nejvyšším výkonům. Startovalo celkem přes 800 závodníků, výsledky byly natištěny večer po závodě, závody byly po celém Švýcarsku, každý jinde, o občerstvení se stará firma, která si tím dělá reklamu.

Zajímavým způsobem tam zamezují t.zv. sbírání kontrol do zásoby. Na startovní zakresovce je pouze několik prvních kontrol a další se zakreslují až uprostřed trati. Mohou si tedy při neobsazených kontrolách tratě libovolně křížit a kroutit. Má to ovšem i své nevýhody, např. v dešti.

Největšího úspěchu dosáhla Anča Handzlová 4. místem Dobra Novotná nebyla hodnocena, neboť vzdala etapu. Hlaváčová v juniorkách 14., třetím a posledním zástupcem Brna jsem by 1 já, postupně 40., 29., 11., 6. místo. Z mužů (Elite A) nejlepší Jašek a Škoda - 15. a 18. místo, ostatní až po 50. místě (200 startujících).

O dva dny později jsme bojovali trojutkání se Švýcarskem a Dánskem, Dány jsme těsně porazili.

A pak už jsme velice a nesmyslně spěchali opustit tu zemi. Jelo s námi mnoho expertů, jejichž práci raději nehodnotím (čímž je tedy ohodnocena).
Celkový dojem:

- 1) závody se dají stavět opravdu kdekoliv, je-li přesně dokreslená mapa (i v lánu žita s orientací podle myších děr).
- 2) Švédové ani domácí Švýčari nejsou k neporažení Anča vyhrála jednu etapu, mně k tomu chybělo jednou 42 vt, Frantovi Škodovi 3 minuty atp).
- 3) Na přesné mapě (t.j. hustě pokreslené) se musí chodit trochu jinak, než jsme zvyklí. Vždycky trochu hurá systém a detailní přesná orientace až u kontroly. Zase ovšem jak kdy.
- 4) Švýčari mají velice krásnou a čistou zemi a nestrpí, aby se v ní měl někdo líp, než oni. Chceš tam být, prosím, nejsi-li ale Švýčar - dělej nádeníka. Žijí velice klidně a s fantastickým nadšením se dívají na ohňostroj a střílí rachejtlíčky a prskavky a kupují pohlednice zobrazující v nesčetných proměnách, jak stojí skupinka v krojích na vrcholku zasněženého alpského velikánu a nad nimi proti modrému nebi se vlní červená vlajka s bílým křížem.

Zdeněk

A N K E T K A
 =====
 A N K E T K A
 =====
 A N K E T K A
 =====

Těm aktivnějším členům našeho oddílu jsme položili tři otázky:

1. Jak si představuješ nejideálnější podmínky (bez jakéhokoliv omezení) pro orientační běh ?
2. Co považuješ za svůj největší loňský úspěch ?
3. Čeho chceš dosáhnout v tomto roce ?

* A zde jsou necenzurované odpovědi v abecedním pořádku:

Pavel B l a ž e k

1. Dosa vadní podmínky jsou dobré.
2. Ještě jsem se žádného závodu nezúčastnil.
3. V příštím roce bych chtěl dosáhnout dobrého úspěchu.

Evžen C i g o š

1. Oddíl OB by se měl specializovat pouze na některé kategorie závodníků. V těch by měl mít nejméně 10 závodníků asi stejné kvality, aby se zvýšila konkurence a tím i náročnost. Oddíl by měl takových kategorií max. 4. Tím by se neměli vyloučit případní další závodníci z jiných kategorií. Každou kategorii by měl trenovat 1 zkušený trenér - závodník. Předseda či vedoucí oddílu by nemusel být sportovně činný, ale měl by zajišťovat administrativní problémy oddílu.
2. Závodník by se měl snažit o co nejlepší reprezentaci oddílu. Naopak každý závodník by dostal od oddílu základní výstroj (busola, dres, běžecké kalhoty, kasilonový komplet pro reprezentaci na závodech ap.). Nejlepším by se měly poskytnout všechny možnosti pro jejich sportovní i společenský rozvoj.
2. a) Svě umístění v letošním žebříčku (3. místo).
 b) Svůj čas dosažený na závodech O pohár Lokomotivy Brno (0:59).
3. Technického i fyzického zlepšení svých možností.

Pavel C i g o š

1. -
2. Vítězství okresního přeboru
3. Lepší výsledky, než jsem doposud dosáhl.

Petr C i g o š

1. Příjezd autobusu až ke startu. Běžet bychom měli jenom s kopce. V cíli by nám měli dávat čas (pivo).
2. O něco lepší výsledky než v loni, protože loni bylo v naší kategorii méně startujících lepších.
3. Abych se umístil co nejlépe v přeboru Brna.

Helena K r k a v c o v á

1. Pro orientační běh by bylo nejideálnější mít maringotku, pár koní, kteří by ji tahali a "pěťadvacítka" z celé republiky.
2. Za svůj největší úspěch považuji především 6. místo v žebříčku a samozřejmě také získání I. VTM, i když vím, že mě to k čemusi zavazuje.
3. V tomto roce bych chtěla poněkud více trenovat, abych to nemusela - jak říká Lojza - chodit, ale běhat. A čeho bych chtěla dosáhnout? Aby mě dívky z Gottwaldova považovaly za opravdovou soupeřku.

Zdeněk L e n h a r t

1. Širé lesy, v těch lesích osady. V těch osadách bazény, tělocvičny, kuty, dráhy atd. A závodníci kočují mezi těmito středisky a běhají po fantasticky přesně zmapovaných lesích. A ve volném čase studují, věnují se umění nebo poskytují rozhovory novinářům. Na závody jezdí ve společných mikrobusech. A hlavně jsou strašně dobrá parta.
2. Titul Akademického mistra ČSSR. A výkon v poslední etapě Internationaler 5-Tage OL ve Švýcarsku.
3. Dostat se na mistrovství světa a nevyletět přitom ze školy.

Miloslava Marečková

1. Aby byly přesné a terénu odpovídající mapy. Měl by být dostatečně velký startovní interval, aby se zabránilo "vožení" a ukázalo se, co v kom vězí.
2. Vzhledem k tomu, že jsem se zúčastnila pouze 2 závodů, pokládám za relativní úspěch závod v Otrokovicích.

Marie O p r c h a l o v á

2. Za svůj největší úspěch považuji získání II.VTM a umístění v žebříčku.
3. V tomto roce bych chtěla získat I. VT a lepší umístění v žebříčku.

Alois P e t r

1. Touto otázkou jsi mě poněkud zaskočil. Myslím totiž, že žádné "ideální podmínky" existovat ani nemohou, právě proto, že jsou "bez jakýchkoliv omezení". Zkušenosti ukazují, že čím jsou materiální a finanční podmínky lepší, tím méně jich dovedeme využívat a tím méně si jich i vážíme. Máme v republice závodníky, kteří jezdí na závody stopem a jsou spokojeni, jakého dnes chytli dobrého stopa a na druhé straně jsem se setkal letos i se závodníkem, který nadával na aerolinie, že na lince Praha - Košice pustí IL-14 a že ta cesta pak trvá celou věčnost. Kdo z nich má asi podmínky ideálnější nebo lépe řečeno, kdo je asi spokojenější? Z toho usuzuji, že materiální a finanční podmínky nejsou všechno, i když jsou nezbytné, stejně jako je asi téměř jedno, máme-li do lesa daleko 2 nebo 20 km. Otázka zní však naprosto nekompromisně, nebudu se již déle vykrucovat: Tedy: za nejideálnější pokládám, když se dá dohromady parta lidí, kteří nejsou líní se proběhnout po lese, ale nejen to; lidí, kteří nevidí ve sportu jen samoučelné huntování těla, ale především i vytvoření dobrých vztahů. A jestliže jsou v oddíle takové poměry, že jednomu je po ostatních smutno, nemůže-li se pár dní zúčastnit, jestliže se bez sportu a bez svých oddílových kamarádů cítí nesvůj nebo nějak ošizen, pak je to dobré.
2. Jako trenér hlavně Evženovy výsledky, jako závodník samozřejmě své 4. místo na Mistrovství ČSSR.
3. Už jenom jako trenér, ale zato je toho hodně.

Věra Ř á d k o v á

1. Nejlepší podmínky? Aby se mohlo na všechny závody jezdit zadarmo a aby bylo na každých závodech hodně cen.
2. Z těch pár závodů, na kterých jsem byla, považuji za nejlepší 2. místo v Luhačovicích a 3. v Gottwaldově. Ale moc ne, protože jsem nezískala II. VTM.
3. V příštím roce by to měla být hlavně ta II. VTM, krajský přebor a pokud to půjde, tak ještě výš.

Eva Stavínohová

1. Hodně podrobné mapy, více cen a aby, ale stejně se to nesplní.
2. Na nejlepší úspěch považují získání I. VTM.
3. V tomto roce bych si chtěla I. VTM několikrát obnovit a umístít se v první desítce v žebříčku.

Zdeněk Sycha

1. Takové, jako byly na Babím lomu.
2. Výlet a trenink na Babím lomu.
3. Větších úspěchů než letos.

POUČENÍ I PRO NÁS

Koncem září jsem se zúčastnil s výpravou brněnských "orientalistů" IV. ročníku orientačního závodu o Pohár mezinárodních veletrhů v Plovdivu. Využívám této příležitosti ke sdělení některých dojmů z těch 5 dnů, které jsme v Bulharsku strávili.

Po známých událostech předminulého roku jsme z Brna odjížděli s jistými obavami, jak si budeme s našimi hostiteli rozumnět a po zkušenostech z poslední dovolené jsem očekával jen to nejhorší. Avšak již první hodiny strávané v Plovdivu znamenaly pro nás téměř šok. Srdečně přijetí a vzorná péče na každém kroku patřili k samozřejmostem. S našimi partnery jsme si výborně rozuměli, stejně jako se zástupci veletržních měst Lipska a Poznaň. Přesvědčili jsme se, že prostí sportovci se mohou vždy a za každých okolností dohodnout; prostí Bulhaři mají stejné názory jako my, jsou snad o něco optimističtější (nutno ovšem říci, že k tomu mají řadu důvodů).

Sám Plovdiv je město o něco menší než Brno, zato ale mnohem čistější. Výstaviště je pěkné a veletrh byl pro nás příjemnou změnou, neboť se na něm vystavuje i spotřební zboží.

Kousek za městem, začíná jedno z nejkrásnějších bulharských pohoří - Rodopi. Zde se konal i trénink a potom vlastní závod, který se běžel ve výši asi 1700 m nad mořem. Pro nás je tato výška přece jen nezvyklá, neboť hranice lesa u nás končí již ve 1200 - 1300 m. Zde jsou však ještě ve výši 1600 m vinice a les teprve začíná.

Závod sám byl velmi dobře organizován, což jsme si už u nás, bohužel, odvykli. Běželo se podle zelených map. Mapa vypadala asi jako u nás někde od Liberce, ale vrstevnice byly po 10 metrech. Převýšení tedy fantastické, místy lezení do kopce po čtyřech. Krajina nádherná, škoda v ní vůbec běhat.

Start našeho družstva byl úspěšný. Věruška Vydržalová vyhrála přesvědčivě v ženách fantastickým časem 2 a 1/2 hodiny, Miša Machoňová byla třetí již za 3 a 1/2 hodiny. Já jsem byl po svém čerstvém úspěchu na Mistrovství ČSSR pokládán všeobecně za favorita, což jsem potvrdil i přesvědčivým vítězstvím v tréninkovém závodě. Bohužel, role favorita mi neshvědčila a tak jsem neskončil ani v první desítce (dál se výsledky již nevyhlašují a ani nevyvšují). Ale tam se z toho nedělá taková tragedie jako u nás, bere se to sportovněji. Závod je zde totiž i jkousí společenskou událostí, o čemž jsme se při vypitých litrech vynikajícího vína měli možnost přesvědčit. Ale vydrželi jsme i tento "záběr". A tak jsme po 5 dnech odjížděli domů nejen příjemně unaveni po závěrečné recepci, ale i s trochou závisti.

Sportovní výkony Bulharům závidět nemusíme, v těch jsem o něco dál (i když ne o moc), mapy také ne. Zato ale všechno to, co probíhá kolem závodů, celou tu atmosféru mezi lidmi, kteří se scházejí nejen proto, aby si zaběhali, o tom všem si zatím my, bohužel, musíme nechat jenom snít.

A tak i když velmi rád vzpomínám na dny strávené mezi bulharskými "turisty", je mi i trochu smutno, že léta jdou, nohy slouží stále méně a že se zřejmě v tomto roce mezi ty 3 nejlepší brněnské áčkaře nedostanu.

N Á Š O D D Í L V E V Ý S L E D C Í C H

R O K U 1 9 6 9

O vlajku TJ Tesla Brno

Dorostenky st.	2. Krkavcová	0,53,46	
	4. Řádková	1:06,22	
	6. Stavínohová	1:26,45	
	7. Oprchalová	1:39,02	
Dorostenci st.	2. Rubínek	0:44,39	
	3. Staniček	1:24,40	
	10. Dufek	1:54,04	

Putovní zvonec - Gottwaldov

Dorostenky st.	4. Řádková	59,20	70,36
	7. Krkavcová	85,21	59,33
Dorostenci st.	1. Cigoš E.	72,48	69,07
MA - II.VT _y	6. Barovjan	185,26	97,23
MA I.VT	5. Petr	109,10	87,40

Memoriál Mirka Patočky - Brno

Dorostenci st.	1. Rubínek	52,05	
	2. Cigoš E.	55,55	
	3. Dufek	56,45	
	4. Staniček	1:10,10	
Muži A	5. Marek	2:27,22	
	Barovjan	vzdal	
Dorostenky st.	1. Krkavcová	49,20	
	2. Řádková	58,56	
	3. Oprchalová	1:03,40	
	4. Stavínohová	1:58,40	
Ženy A	2. Marečková	1:00,25	
Žáci	2. Cigoš Pavel	33,15	
	4. Cigoš Petr	37,00	

Přebor Brna

Žáci	1. Cigoš Pavel	1:06,15	
	2. Cigoš Petr	1:53,17	

Dorostenky st.	1. Krkavcová	1:04,20
	4. Oprchalová	1:32,25
Dorostenci st.	1. Cigoš E.	0:57,28
	2. Rubínek	1:19,36
	6. Dušek	2:00,55
Ženy A	3. Marečková	1:19,00
Muži A	5. Petr	1:33,50
	12. Barovjan	2:09,45

Lokomotiva Brno - Přebor vojenských škol

Žáci	2. Cigoš Petr	0:33,35
Dorostenci st.	1. Cigoš E.	1:00,21
	4. Dušek	1:31,11
Muži A	9. Barovjan	1:42,19
Dorostenky st.	1. Krkavcová	1:08,21
Ženy A	9. Marečková	1:18,11

Cena osvobození města Brna

Žáci	1. Cigoš Pavel	0:14,43
	2. Cigoš Petr	0:31,35
Dorostenky st.	1. Oprchalová	1:05,05
	2. Krkavcová	1:11,22
Dorostenci st.	6. Dušek	1:22,15
Muži A	3. Petr	

Ozubené kolo - Slaný (národní žebříčkový OB)

Dorostenci st.	10. Cigoš E.	1:10,51
	19. Rubínek	1:20,40
Muži A	28. Petr	1:43,22

Pohár Hanáckých Athén (celostátní žebříček)

Dorostenky st.	3. Krkavcová	1:26,12
	11. Oprchalová	1:44,05
Dorostenci st.	3. Cigoš E.	1:16,31
Muži A	33. Petr	2:30,37
	58. Barovjan	2:52,40

Pohár Šumperka

Dorostenky st.	2. Oprchalová	1:46,18
Dorostenci st.	1. Cigoš E.	1:15,31
Muži A	1. Barovjan	2:07,50
	4. Petr	2:24,24

Brněnský drak

Dorostenky st.	1. Krkavcová	1:19,37
----------------	--------------	---------

Mistrovství a přebor ČSR - Opava (Gottwaldov)

Dorostenky st.	6. Oprchalová	1:16,26
	10. Krkavcová	1:27,43
Dorostenci st.	21. Cigoš	1:16,30
Muži A	16. Petr	2:05,51

Mistrovství a přebor ČSSR - Rožňava - Silická planina

Dorostenci st.	3. Cigoš E.	1:20,40
Muži A	4. Petr A.	1:40,39

Pohár Moravy - Olomouc

Dorostenky st.	1. Krkavcová	1:23,00
	2. Stavínohová	1:31,50
	3. Oprchalová	1:36,00

Jelení paroh - Zvolen (celostátní žebříček)

Domstenky st.	7. Krkavcová Oprchalová	1:35,45 vzdala
Dorostenči st.	2. Cigoš E.	1:07,30
Muži A	32. Petr	2:17,11

Hornický kahanec - Kladno (celostátní žebříček)

Dorostenky st.	3. Krkavcová 8. Oprchalová	1:20,43 1:33,01
Dorostenči st.	12. Cigoš E.	1:17,10

Pohár Gottwaldova - celostátní žebříček

Dorostenky st.	10. Oprchalová 12. Krkavcová 22. Stavinohová	1:23,51 1:25,27 2:14,55
Dorostenči st.	23. Cigoš E.	1:16,30
Muži A	21. Petr	2:05,51

Varhany - Nový Bor (celostátní žebříček)

Domstenky st.	6. Krkavcová	2:01,36
Dorostenči st.	1. Cigoš E.	1:09,42

A jak to dopadlo za celý rok ?

C e l o s t á t n í   ž e b ř í č e k   1 9 6 9

Dorostenky st.	6. Krkavcová Helena 10. Oprchalová Marie
Dorostenči st.	3. Cigoš Evžen
Muži A	35. Petr Alois
Junioři	1. Lenhart Zdeněk

P L Á N

činnosti oddílu orientačního běhu TJ Tesla Brno na rok 1970

---

1. Rozšířit počet členů oddílu nejméně na 20
2. Sestavit družstvo pro I. ligu dorostu
3. Zmapovat a vydat 2 nové mapové prostory pro OB
4. Uspořádat 9. ročník jarních orientačních závodů o vlajku TJ Tesla Brno
5. Z pověření OblV ČSOB provést 5. ročník orientačního běhu "Brněnský drak"
6. Trenink závodníků zaměřit tak, abychom
  - a) udrželi dosavadní počet 5 I.VT
  - b) umístili se mezi prvními 5 závodníky v celostátním žebříčku st. dorostenců a st. dorostenek a mezi prvními 10 závodníky v kategorii ml. dorostenců
7. Umožnit nejlepším závodníkům účast na některém zahraničním orientačním běhu
8. Na závody I. stupně i na ostatní mimobrněnské závody nominovat závodníky dle jejich momentální výkonnosti i treninkové morálky
9. Propagovat činnost oddílu i orientační běh v tisku, skřínkách a pod.

S L O Ž E N Í V Ý B O R U O D D Í L U

Předseda a 1. trenér	Ing. Alois Petr
Místopředseda	Evžen Cigoš
Jednatel	Helena Krkavcová
Hospodář	Jaroslav Barovjan
2. trenér	Miloslava Marečková

96
O D D Í L O V Ý   A D R E S Á Ř
=====

Jaroslav Barovjan	Brno, Soudní 3
Pavel Blažek	Brno, Příční 22
Evžen Cigoš	Brno, Ponávka 2
Pavel Cigoš	Brno, Ponávka 2
Petr Cigoš	Brno, Ponávka 2
Vlastimil Hauk	Brno, Vranovská 20, tel. 77761
Helena Krkavcová	Brno, Příční 4c, tel. 77425
Vítězslav Kumor	Brno, Bratislavská 5a
Miloslava Marečková	Brno, Sedláková 7
Marie Oprchalová	Brno, Bratislavská 26, tel. 76687
Ing. Alois Petr	Brno, Fibichova 30, tel. v zaměst. 40211/207
Věra Řádková	Brno, Francouzská 40
Zdenkov Staniček	Brno, Příkop 13
Eva Stavínchová	Brno, Příkop 22
Milan Šabata	Brno, Bratislavská 9

Zdeněk Lenhart	Brno, Sedláková 13, tel. 334347
Vlastimil Rohovský	Brno, Úvoz 100